

Omfang og alene i de større Garnisonsbyer, men ikke i de smaa. For det første vil Rytteriet, Artilleriet og Ingeniørerne ret jævnlig ganske savne Tid dertil, og Infanteriets Underofficerer ville, i ethvert Tilfælde saa længe de have Rekrutter, være saa at sige ganske afskaarne fra Bihverv; og endelig er det et meget begrænset Antal Stillinger, der her er Tale om, og en meget tarvelig Fortjeneste, de kunne opnaa derved, netop fordi de ikke ere deres egne Herrer, men underkastede militær Kommandoforhold. Det civile Arbejde vil derfor være udsat for Afbrydelse, idet den deri arbejdende Underofficer tidt kan blive kaldet bort til Varetagelse af sine Tjeneste-Pligter, hvorfor deres Konkurrence med civile Personer, nu ogsaa i stigende Grad Kvinder, som søge samme Stillinger, ikke vil være let. — Det er blevet fremhævet, og jeg skal gentage det, at i saa at sige alle andre Stillinger, hvormed Underofficerernes kan sammenlignes, Stillinger under Kommunen, Jærnbanevæsenet, i Haandværk og Fabrikvæsen o. s. v., ere de paagældende bedre lønnede, hvad allerede har givet sig Udslag i — som fremhævet af den første ærede Taler — at det bestandig viser sig vanskeligere at faa rigelig og god Tilgang til denne Klasse nødvendige Befalingsmænd i Armeen. Det var med nogen Bekymring for Forslagets Fremtid, jeg hørte det ærede Medlem for Præstø Amt's 1ste Valgkreds (Svend Høgsbro) sige, at dette Lovforslag maatte ses i Belysning af de militære Bevillinger i det hele taget og af en Værneskat, ja endogsaa i Belysning af de 500,000 Kr., som ekstraordinært ere anvendte til Forsvaret. Jeg maa tilstaa, at det lyder for mig, som Begravelssalmetoner over Lovforslaget, og det skulde gøre mig overordentlig ondt, om det skulde være Tilfældet. Jeg mener i det hele taget, at den ringe Forhøjelse af 13—16 pCt. af den hidtidige alt for knappe Løn, er, hvis den ikke er for lille, sandelig ikke for stor for denne fortrinlige Underklasse af Armeens Befalingsmænd.

Hammerich: Jeg kan ligesom den sidste ærede Taler (Høegh-Guldberg) slutte mig til de Anbefalinger for det foreliggende Forslag, der ere givne fra anden Side, og særlig til de Udtalelser, som det ærede Medlem for Odense Amt's 2den Valgkreds (M. Madsen) fremførte, og hvori han saa fyldig belyste, hvor berettiget denne Lønningsforøgelse er, idet jeg særlig vil understrege, hvad jo det ærede

Medlem tillige hævdede, at det, der her forlanges, er saa beskedent, at man i og for sig kunde ønske, der var Tale om mere, og at man derfor ogsaa maa kunne haabe, at den lille Forbedring af Underofficerernes Kaar, som her er Tale om, skal kunne gennemføres. Tillige vil jeg understrege dette andet, at Udtalelserne fra de forskellige Sider synes at vise Enighed om, at hvilken Opgave vi end mene, der kan og vil blive stillet vor Hær, er det af overordentlig stor Betydning for Befolkningen i sin Helhed, at Hæren har gode Underbefalingsmænd. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 13de blev særlig staaende ved dette ene, at disse Underbefalingsmænd opdrage vore Sønner, men der er ved Siden deraf mange andre Grunde, hvorfor det har saa meget at sige, at vi til enhver Tid kunne have Adgang til at faa rekruteret Underofficersstanden med de bedste dertil egnede Kræfter. Der er ikke Tvivl om, at det i Øjeblikket begynder at se ud til, at den gode Tilgang, der hidtil har været, ikke kan paaregnes i Fremtiden. Det hører man fra de militære Kredse, det blev ogsaa bekræftet af det ærede Medlem for Odense Amt's 2den Valgkreds, og jeg tror, at mange blandt os selv have gjort en lignende Erfaring. Der er nemlig ikke blot en stadig større Utilbøjelighed til at gaa den Vej, men det er tillige saa, at de Underofficerer, der nu haves, i mange Tilfælde se sig om og maa se sig om efter bedre civile Stillinger. Jeg antager, det er gaaet adskillige som mig. I min lille Praksis har jeg Gang efter Gang truffet paa særlig flinke Underofficerer, som af Hensyn til deres Familie have søgt og maattet søge ind i civile Stillinger. Jeg har altid vidst, at jeg der vilde faa gode og brugbare Folk, og jeg er ikke heller bleven skuffet i saa Henseende. Men det har tillige været mig et sørgeligt Bevis paa, at Underofficersstanden ikke er lønnet, som dens ansvarsfulde Gerning med Rette kan forlange. Der er i Lovforslagets Motiver givet en Sammenligning mellem Underofficerernes Lønninger og Lønningerne i andre lignende Stillinger, og jeg vil af disse Sammenligninger særlig fremdrage den, der angaar Politibetjentenes Lønninger. Sammenligner man nemlig Underofficerernes Lønning med Politibetjentenes selv efter den Forbedring, her er Tale om, viser det sig, at Politibetjentene i det hele ere bedre lønnede, og det uagtet vi alle vide, at Politiets Lønninger ere saa smaa, at der mangler Tilgang af de